

а
тор

КИЇВСЬКИЙ ІНСТИТУТ БІЗНЕСУ ТА ТЕХНОЛОГІЙ

ВІСНИК

Випуск № 2 (33)

агіста.
і. Сту-
у дер-
новах.
туван-
моєні
центів
ня ін-
соєри
ідної
у не-
єння
ви та
дани.

Київ
Видавництво КІБІТ
2017

Висловлюємо подяку президенту Київського інституту бізнесу та технологій Яковлевій Ірині Іванівні за підтримку видання

У цьому випуску “Вісника” опубліковано тези та матеріали доповідей XXI Міжнародної науково-практичної конференції КІБІТ “Студент-дослідник-фахівець” (25 травня 2017 р.)

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

ЯКОВЛЕВА О. В., *д-р філос. наук, ректор КІБІТ -- голова редколегії*
ПШЕНІНА Т. І., *д-р екон. наук*
ЯЗИНІНА Р. О., *канд. екон. наук., д-р географ. наук – відповідальний секретар*
БОЙЧЕНКО М. І., *д-р філос. наук*
ЗАГАРНИЦЬКА І. І., *д-р філос. наук*
НІКІФОРУК О. І., *д-р екон. наук*
ШКІЛЬ С. О., *д-р філос. наук*
КУШНІР О. Я., *канд. філос. наук*
ТЕРЕХОВА Л. В., *канд. філос. наук*
ГРИДКОВЕЦЬ Л. М., *канд. психол. наук*
САУХ І. В., *канд. екон. наук*
ІГНАТЕНКО О. В., *канд. психол. наук*
ВАГАНОВА О. В., *канд. політ. наук*
ДУБРАВСЬКА Н. М., *канд. психол. наук*
БЕГЕЗА Л. Є., *канд. психол. наук*
МЕЛЬНІК Н. Ю., *канд. психол. наук*
ЧЕРНЯХОВИЧ І. А., *канд. екон. наук*
ІВАНОВА І. М., *директор коледжу КІБІТ*
ПАНФІЛОВ Д. А., *бізнес-тренер*

Відповідальний за випуск – **ЯЗИНІНА Р. О.**, *канд. екон. наук., д-р географ. наук*

Вісник Київського інституту бізнесу та технологій
№ 2 (33) 2017 р.

Видається з 2004 р.

Свідцтво про державну реєстрацію
В Держкомітеті телебачення і радіомовлення
серія КВ № 880 від 01.06.2004

Засновник: ПВНЗ “КІБІТ” ТОВ

Затверджено до друку Вченою Радою
Київського інституту Бізнесу та технологій
Протокол № 9 від 28.04.2017 року

Тираж 500

Адреса редакції:

04078, м. Київ, пр. Зоряний 1/5

Телефон для довідок: 8-044-430-32-64

Видавць – ПВІПЗ “Київський інститут
бізнесу та технологій” ТОВ

04078, м. Київ, пр. Зоряний 1/5

Телефон для довідок: 8-044-430-32-64

e-mail: vestnik@kibit.edu.ua

За достовірність інформації в публікаціях
відповідальність несуть автори статей.

СТАНОВЛЕННЯ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ ТА МАРКЕТИНГУ

УДК 340.154

БІЛОШКУРСЬКА Н.В.
БІЛОШКУРСЬКИЙ М.В.
м. Умань

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ІРО ТА ІНШИХ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ДЖЕРЕЛ

У даний час складаються сприятливі умови для переходу до стабільного економічного зростання вітчизняної економіки, що потребує залучення значного об'єму інвестицій.

Будь-яка компанія, яка розвивається, користується звичайним набором інвестиційних проектів: удосконалення технології, підвищення ефективності управління, поліпшення параметрів продукції. Для кожного з цих проектів потрібне фінансування, проте власних коштів в компаніях, як правило, недостатньо, а коштів, які компанія може дозволити собі виділити з обігу так, щоб це не відбилося на рентабельності бізнесу, замало для здійснення необхідних інвестицій.

Нині основними джерелами для інвестицій підприємства можуть бути: нерозподілений прибуток (одне з найпоширеніших джерел фінансування інвестиційних проектів); бюджетні кошти й державні позички (доволі ємне джерело, хоча доступ до нього є проблематичним); банківські кредити (в умовах порівняно швидкого розширення банківської системи це джерело стає досить популярним); облігаційні позички, розгашовувані компаніями на відкритому ринку. Перераховані джерела інвестицій мають свої недоліки.

Нерозподілений прибуток залежить від складної економічної кон'юнктури, положення підприємства

на ринку. Розраховувати на це джерело при здійсненні довгострокового проекту, віддача від якого стане відчутною через кілька років, доволі ризиковано.

Одержання бюджетних коштів – це завжди втрата часу й наявність значних тимчасових витрат, пов'язаних із численними бюрократичними операціями. Серйозно розглядати дане джерело інвестицій можуть лише компанії з високою часткою державної участі.

Банківські кредити – це, з одного боку, надмірна залежність від одного кредитора, з другого – необхідність повернення залучених коштів за доволі високими процентними ставками.

Нарешті, облігаційні позички передбачають забезпечення необхідного потоку платежів за купонними виплатами, що у випадку довгострокового проекту може стати обтяжливим.

Тому для вітчизняних компаній одним із найважливіших інструментів інвестиційного прориву може стати розвиток відносно нових методів залучення фінансування.

Останнім часом привертає увагу модне нововведення, яке все частіше згадується у ділових колах і ЗМІ – ІРО. На думку фахівців, саме ІРО може стати невід'ємним інструментом для подальшого динамічного розвитку компаній і їхнього переходу на якісно новий рівень, яке має такі переваги (Табл. 1).

Таблиця 1.

Переваги ІРО, порівняно з іншими інвестиційними джерелами [1, с. 53]

Недоліки джерела інвестицій	Переваги ІРО
Нерозподілений прибуток: залежність від складної економічної кон'юнктури	Велике разове надходження капіталу. Незалежність від майбутньої економічної кон'юнктури
Бюджетні кошти й державні позички: витрати, пов'язані з бюрократичними операціями	Оперативність надходження ресурсів, відсутність бюрократичних операцій. Відсутність зобов'язань (у тому числі й по соціальних програмах)
Банківські кредити: залежність від одного кредитора; повернення притягнутих коштів по високим ставкам	Незалежність від конкретного фінансового інституту. Відсутність майбутніх виплат
Облігаційні позички: забезпечення купонних виплат; залучення коштів на певний строк	Відсутність зобов'язань по обслуговуванню позички. Необмежений строк залучення капіталу

Зазвичай, публічний ринок у різних країнах розвивається по-різному. Активність ринку IPO у першу чергу визначається моделлю залучення інвестицій і традиціями фінансових систем. Англосаксонські країни (зокрема США, Великобританія, Канада та ін.) орієнтовані на фондовий ринок, як на основне джерело залучення інвестицій, тому там і здійснюється більша частина IPO. На ці ринки спрямовуються й емітенти інших країн, які не мають можливості залучити необхідний капітал на національному ринку. Крім того, така розвиненість фондового ринку дозволяє виходити на нього малим і середнім компаніям. Слід зазначити, що в цих країнах за допомогою емісії акцій фінансується до 15–20 % всіх інвестицій в основний капітал. Зовсім інша ситуація склалася в країнах континентальної Європи, які орієнтуються на банківське кредитування. Тут за допомогою емісії акцій фінансується до 5–10 % інвестицій в основний капітал.

Нині IPO продовжує відображати загальні зміни у світовій економіці, зокрема істотний підйом у країнах з економікою, що розвивається.

Абревіатура IPO (Initial Public Offering) перекладається як "первинна публічна пропозиція". Якщо мова йде про класичне IPO, то, зазвичай, під такою процедурою розуміють первинну публічну пропозицію цінних паперів необмеженому колу інвесторів на ринку цінних паперів. Цей термін прийшов до нас з міжнародної практики і в українському законодавстві не зустрічається.

Підкреслимо, що існують різні погляди на визначення первинної публічної пропозиції, яку часто плутають із первинним публічним розміщенням, а іноді навіть визначають ними одне й те ж, хоча сам термін "публічна пропозиція" є більш змістовним. Тому, перш за все, потрібно розмежувати вказані поняття.

Якщо компанія вперше розміщує свої цінні папери, то процедура називається Initial Public Offering (IPO) – первинна публічна пропозиція. Коли випуск цінних паперів відбувається одночасно з процесом розміщення і увесь залучений капітал надходить на баланс компанії, то таке розміщення називають первинним публічним розміщенням – Primary Public Offering (PPO).

У вітчизняному законодавстві наведені наступні визначення випусків цінних паперів:

- випуск цінних паперів – сукупність певного виду емісійних цінних паперів одного емітента, однієї номінальної вартості, які мають однакову форму випуску і міжнародний ідентифікаційний номер, забезпечують їхнім власникам однакові права незалежно від часу придбання і розміщення на фондовому ринку;
- емісія – установлена законодавством послідовність дій емітента щодо випуску та розміщення емісійних цінних паперів;
- розміщення цінних паперів відчуження цінних паперів емітентом або андерайтером шляхом укладення цивільно-правового договору з першим власником [2].

Вітчизняний національний фондовий ринок характеризується низьким рівнем капіталізації, що не сприяє виконанню ним основної функції, пов'язаної з задоволенням потреб підприємств і бюджетів різних рівнів у довгострокових фінансових ресурсах та задоволення потреб інвесторів у розміщенні ними інвестиційного капіталу.

Така ситуація пов'язана з відсутністю достатньої пропозиції інструментів фондового ринку з прийнятними для інвесторів характеристиками щодо доходності, ризиковості, ліквідності та захищеності, а також відносно незначним обсягом інвестиційного капіталу.

Отже, головною проблемою ринку боргових цінних паперів є відсутність ефективного механізму захисту прав інвесторів, складність процедур реструктуризації, як наслідок, обмеженість вторинного ринку, навіть обіг облігацій внутрішніх державних позик практично обмежується операціями рефінансування комерційних банків з боку Національного банку України. За межами біржового ринку знаходяться не тільки державні фінансові інструменти, але й сама держава, яка мала б стати найбільш впливовим та активним учасником ринку.

ЛІТЕРАТУРА

1. Петров В. Преимущества IPO перед прочими источниками инвестиций // Рынок ценных бумаг. – 2005. – № 15. – С. 52-53.
2. Про цінні папери та фондовий ринок: Закон України № 3480-IV від 23.02.2006 р. (поточна редакція від 01.05.2016 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3480-15>.

ЗМІСТ

**СТАНОВЛЕННЯ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ.
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ ТА МАРКЕТИНГУ**

БІЛОШКУРСЬКА Н.В., БІЛОШКУРСЬКИЙ М.В. Порівняльний аналіз IPO та інших інвестиційних джерел (м. Умань)	3
ВДОВИЧЕНКО А.О., НІКІТЧИНА О.В. Мінімальна заробітна плата як основна державна соціальна гарантія для зайнятого населення (м. Житомир)	5
ВДОВИЧЕНКО О.В., МАРАХОВСЬКА Т.М. Особливості податкового навантаження в Україні (м. Вінниця)	8
ГОДОВАНЮК Н.В., ЧЕРНЯХОВИЧ І.А. Проблеми формування ринку землі в Україні (м. Вінниця)	10
МОРОЗ В., СКИБА Т.В. Дау ншифтинг як соціально-економічне явище (м. Житомир)	11
МУЛЯР М.А., МИРОНЕНКО М.Ю. Особливості розвитку ринку банківських послуг в Україні (м. Вінниця)	13
НАБАТНІКОВА Т.С., ПИЛЯВЕЦЬ В.М. Місце та роль людини в економічній системі (м. Вінниця)	15
НЕЧИПОРУК Н.С., ПИЛЯВЕЦЬ В.М. Кредити: плюси і мінуси життя в борг (м. Вінниця)	17
ОСАДЧА А.С., ЄФІМЧУК Н.І. Словечансько-Овруцький кряж: туристичні ресурси Житомирської області (м. Житомир)	18
ПАВЛУСЕНКО В., ЄФІМЧУК Н.І. Проблеми, перспективи та пропозиції розвитку сільського зеленого туризму на основі державного геологічного заказника "Камінне Село" (м. Житомир)	20
РЫЖКОВ М.А., КАРПОВА Т.С. Проблема безробіття в Україні на сучасному етапі (м. Київ)	21
СЄДОВА В., ЄФІМЧУК Н.І. Туристичний потенціал Бердичева як перспектива забезпечення конкурентоспроможності регіональної економіки (м. Житомир)	23
СКИБА Т.В. Фріланс як сучасна форма реалізації трудового потенціалу (м. Житомир)	24
СЛАТВІНСЬКИЙ М.А. Інвестиційна складова забезпечення економічної безпеки підприємств (м. Умань)	26
ЦИБУЛЬСЬКИЙ В. О., ФАРАФОНОВА Н. В. До проблеми державного регулювання розвитку туристичної індустрії України (м. Житомир)	28
ШЕСТОПАЛ А.А., КАРПОВА Т.С., Заработная плата в Украине: современный уровень и тенденции развития (м. Київ)	31
SYSOIEVA I. M., BALAZYUK O. Y. The Development of Economic Analysis in Ukraine (Ternopil)	33